

Un grup de intelectuali, 1950.

un popas aici patriarhul Macarie din Antohia, însoțit de diaconul Paul de Alep.

La 20 apr. 1708, Pavel Ciocirlan dăruiește lui Ion Paladi jumătate din satul Hoginești pe apa Culei „cu partea din jos dinspre Tîbîrca”. Domniotul Mihai Racoviță întărește, la 20 febr. 1722, stăpînirea boierului său Ion Paladi, fost mare spătar, asupra 1/2 din s. Hoginești. Toader Harștea, domnie din Hoginești, la 2 sept. 1736 apare martor în Tîbîrca, unde intră în deparțile sale moșierul Sandu Sturza. Administrația militară rusa, în 1772, găsi la Hoginești stăpîn pe spătarul Ion Cantacuzino. Recensămîntul populației din 1774 numără aici 13 capi de familie, dintre care 11 au fost supuși unui bir crunt de către armata țaristă. Printre birnici înțîlnim numele răzeșilor Ionită Chitușcanu, Istrate Rășca, Lupu Moșneagu, Ionită Ababii.

În acel an Bravicea avea 16 case, Tîbîrca - 25, Onișcani - 30, Dereneul - 36, Hirova - 47, toate incluse în ocolul Culei. La 17 febr. 1790 Ursache Carapuz și alți răzeși din neamul lui au făcut danie schitului Hirbovăț parțile lor de moșie.

În ziua de 23 iunie 1793 serdarul de Orhei Dimitrie Kalet emite carte pentru întemeierea Sloboziei-Hoginești cu beșenari aduși din Ucraina pe moșia mănăstirii. Astfel, în documentele timpului aparură două așezări - satul răzeșesc Hoginești și cătunul mănăstiresc Slobozia-Hoginești, pe care le despartî un șleah bătătorit de ambelbe construite din lemn și acoperite cu șindriță. Cea mai veche avea hramul Preacuvioasei Parascheva, cea mai nouă - al lui Sf. Dumitru. Alți doar că satul răzeșesc intră în plasa Tuzara, iar cătunul intră în plasa Telenești de